

ת"פ 32469/08/17 - מדינת ישראל נגד אבי חי סויסה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32469-08-17 מדינת ישראל נ' סויסה

לפני כבוד השופט - ס. הנשיא רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד ליהי אזולאי
נגד
הנאשם אבי חי סויסה
ע"י ב"כ עו"ד יעל מסיקה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) ובעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 14.7.16, בשעת אחה"צ, נהג המתלון באוטובוס בקו 10, ברחוב בלפור בבת ים והנאשם היה נוסע באוטובוס. הנאשם דרש מהמתלון לפתוח את דלתות האוטובוס ברמזור.

המתלון הסביר כי אינו רשאי לפתוח את דלתות האוטובוס ברמזור, אלא בתחנה המיועדת בלבד. בתגובה, תקף הנאשם את המתלון בכך שחבט באמצעות אגרופו בשפתיו של המתלון וגרם לו לחבלה של ממש בדמות נפוחות ודימום בשפתו.

המתלון הזעיק את מד"א ומשטרת ישראל למקום ועצר את האוטובוס.

בתגובה החל הנאשם לאיים על המתלון בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: **"נהג מה קורה אני לא מבין אתה רוצה לפתוח את הדלת או שאתה הולך לבית קברות היום?"**, **"אתה לא מבין משפחה שלי זו בת ים יה גנוב אני לא מפחד מהמשטרה ואני קם אליך אני הורג אותך תפתח את הדלת"**, **"...אני יודע שהזמנת מניאק ואני עכשיו מחכה למשטרה המזורגת שלך פה ואני יפתח אותם פה לידך... תגיד לשוטר בטלפון הבן של אזולאי פה, למה המשפחה שלי אוכלת שוטרים... תגיד לשוטר שיכול למצוץ לי את הזין"**, **"אני הורג אותך באלוהים"**, **"אתה פותח לי את הדלת או לא, הרמת את האוטובוס על חתיכת אגרוף שנתתי לך"**, **"אני יוצא מפה עם הדם שלך בידיים שלי... אני על כל דקה שאני מאחר לאמא שלי אני מחפש אותך אצל אנשים בכל בת ים אני ימצא וידקור אותך"**, **"אני מפוצץ אותך"**, **"אם אני לא יפוצץ אותך פה**

אני יפוצץ אותך מחר אם לא השתחררתי היום אני ישתחרר מחר... ככה שתהיה בראש שלי", "תזכור בראש אתה גמור גם אם השתחררתי בעוד 10 שנים אתה גמור... תזהר יה בן זונה".

ביום 2.11.16, בשעת בוקר, נהג המתלון באוטובוס בקו 10 ברחוב רזיאל בבת ים, הנאשם שהיה באותה עת נוסע באוטובוס, נעמד בסמוך למתלון. לאחר שביקש המתלון מהנאשם שישב, איים הנאשם על המתלון בפגיעה שלא כדין בגופו, בכך שאמר לו: **"אתה רוצה עוד פעם בוקס, כמו שנתתי לך? כמה זמן צריך לחכות, לא מספיק בוקס אחד?"** והכל במטרה להפחידו או להקניטו.

3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וכל צד טען כראות עיניו לעונש.

4. **התובעת המלומדת** הפנתה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), למאסר אותו ריצה בעברוולשני המאסרים המותנים העומדים לחובתו (ת/2), שלא הרתיעוהו. התובעת הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם ולחבלה שנגרמה למתלון. הדגישה כי המדובר בתופעה קשה ורעה של תקיפת עובדי ציבור ובפרט נהגי אוטובוס אותה יש למגר מכל וכל באמצעות ענישה מרתיעה. לאור הדברים, עתרה למתחם עונשי הולם הנע בין 9 - 20 חודשי מאסר, תוך שהפנתה לאסופת פסיקה.

הפנתה לתסקירי שירות המבחן ולניסיון לשלב את הנאשם בתוכנית בית המשפט הקהילתי, אולם הנאשם לא שיתף פעולה ושלל נזקקות טיפולית. הפנתה לחלוף הזמן שעומד לחובתו. הפנתה להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם מחזיק בדפוסים עבריינים ומאופיין בחוסר יציבות, תוך שממזער את האלימות בה נקט. כמו כן, הפנתה לכך שהנאשם עזב את המסגרת הטיפולית בה שולב בחלוף 3 חודשים בשל התנהגות בעייתית ולאחר מכן ביטא מוטיבציה ראשונית לטיפול אך בפועל לא שולב בכל טיפול והבעת הנכונות מצדו נותרה מילולית בלבד. הפנתה ללקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו והבעת החרטה ולהמלצת שירות המבחן המקלה בעניינו. עם זאת, ציינה כי לא שיתף פעולה לצורך בניית תכנית השל"צ עם שירות המבחן ולא יצר עמם קשר. לפיכך, עתרה למקם את הנאשם בשליש האמצעי של המתחם לו עתרה, תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר לצד פיצוי משמעותי למתלון, קנס ומאסר על תנאי.

5. **הסנגורית המלומדת**, עשתה ככל שניתן לטובת מרשה, תוך שלימדה עליו סנגוריה רהוטה. הסנגורית הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות וטענה כי על אף שמדובר באירוע לא פשוט המדובר במכה אחת שגרמה לחבלה, שלא הצריכה טיפול רפואי ואין המדובר באירוע מתמשך או מתפתח, כמו כן שלא קדם לעבירה תכנון מוקדם. הפנתה לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וטענה כי אינה רלוונטית לענייננו והגישה אסופת פסיקה מטעמה. לאור הדברים, טענה למתחם עונשי הולם הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה

בעבודות שירות. טענה כי בתיק זה יש לחרוג ממתחם העונש ההולם.

הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, המדובר בנאשם צעיר לימים, ננטש כתינוק על ידי הוריו הביולוגים שהיו מכורים לסמים ואומץ על ידי משפחה חרדית לצד עוד 14 ילדים, כאשר הקשר עם הוריו המאמצים לא היה טוב. הפנתה למצבו הרפואי של הנאשם וצינה כי נכותו נגרמה עקב הריון לא תקין שנבע משימוש אינטנסיבי בסמים, עניין שגילוייו היווה נקודת שבר עבור הנאשם. צינה כי הוריו הביולוגים נפטרו. טענה כי מחודש יולי 2016, אין לנאשם כל גורמי תמיכה בעולם וכי התנתק מהמשפחה המאמצת שלו עוד בקטנותו. עוד טענה כי הנאשם לא עבר טיפול בילדותו ולא עיבד את המורכבויות עמם נאלץ להתמודד. לטענתה על אף שאין להקל ראש בדברים, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, הביע אמפטיה, לקח אחריות על מעשיו והודה בהם עוד במקום האירוע וגם בחקירה במשטרה. טענה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים מאז שנת 2016 ומכאן ניתן ללמוד על שינוי נורמטיבי באורחות חייו. הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם וטענה כי עיקרו בעבירות רכוש וכי אין בעברו עבירות אלימות. צינה כי המאסרים המותנים הם בגין עבירות איומים משנת 2013. הפנתה לתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם. צינה כי הנאשם לא התקבל לבית המשפט הקהילתי משום שלא נותר באותו ההוסטל וביקש להתחיל את חייו באופן עצמאי. טענה כי שירות המבחן התרשם מנאשם שמתפקד בצורה תקינה שמעוניין להינשא ולהקים משפחה. עוד צינה כי הנאשם הביע הסכמתו לביצוע צו של"צ והתקשר לשירות המבחן אך לא נענה שם. צינה כי הנאשם מתגורר כיום בירושלים והקים עסק עצמאי דרך האינטרנט למכירות. הסנגורית הטעימה עוד כי הנאשם מנסה לתעל את התסכולים והאכזבות שלו לתרומה לחברה ושואף לעסוק במתן שירות לבעלי צרכים מיוחדים. לפיכך, עתרה להארכת המאסרים המותנים ואימוץ המלצות שירות המבחן בתסקירו.

הנאשם בדברו האחרון נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער וחרטה. ציין כי ניגש מספר פעמים לשירות המבחן לצורך גיבוש תכנית של"צ.

דין והכרעה

6. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

7. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרה רבה. המדובר בפרץ אלימות שלווה באיומים כלפי המתלונן, נהג אוטובוס, שכל "חטאו" היה להסיע בבטחה את נוסעיו ממקום למקום, תוך מתן שירות לציבור ואי הסכמתו לעצור את האוטובוס ברמזור - לדרישת הנאשם - תוך סיכון הנוסעים, האוטובוס ומשתמשי הדרך האחרים.

ללא כל קנטור מצד המתלונן, תקף הנאשם את המתלונן באמצעות מכת אגרוף בשפתיו וגרם לו לחבלה של ממש בשפה. הנאשם הגדיל לעשות עת איים על המתלונן, בפני נוסעי האוטובוס, במטרה להפחידו ולהקניטו - **איומים קשים מאוד, איום ברצח, דקירות ומכות.**

הזעקת המשטרה למקום לא הרתיעה את הנאשם מלאיים באיומים קשים כלפי המתלונן.

הנאשם לא למד את לקחו, ושב על מעשיו, כעבור 4 חודשים, ושוב כנוסע באוטובוס בו נהג המתלונן איים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו, תוך שאמר לו: **"אתה רוצה עוד פעם בוקס כמו שנתתי לך? כמה זמן צריך לחכות, לא מספיק לך בוקס אחד?"**.

8. הנאשם נהג באלימות כלפי נהג אוטובוס, מי שתפקידו ליתן שרות לציבור, ללא כל סיבה, וגרם לו לחבלה של ממש, כאשר פוטניצאל הנזק הוא אדיר, בשים לב להכאת נהג ציבורי **במהלך נהיגה**, ברחובה של עיר שבאוטובוס יושבים נוסעים - דבר שיכול היה להוביל לתאונה ולנזק רב.

אמרתי וחזרתי ואמרתי - הפכנו לחברה אלימה.

אלימה בכביש, אלימה בחדרי המיון של בתי החולים והמרפאות, אלימה בשיח הציבורי וברשתות החברתיות.

בית המשפט יגלה אפס סובלנות כלפי כל גילויי אלימות, מכל סוג, בכביש, בהקשר לזכות בדרך, חניה ובפרט אשר לאלימות המופנית כלפי נהגים ציבוריים, כדוגמת נהגי אוטובוס ומוניות.

9. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש.

גם באשר לעבירת האיומים, הערכים הינם זהים ובתוך כך הגנה על שלמות נפשו של האדם תוך אפשרות לחיים חופשיים מחלצים, ראו לדוגמא: **ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (1989)** כאשר הפסיקה ערכה הבחנה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים, או אז, המתחם העונשי גבוה יותר.

בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להטיל ענישה הולמת על כל המעז להרים יד על זולתו, כאשר האלימות פשטה בחברתנו ונראה כי מכרסמת בה כל חלקה טובה.

יפים בעניין זה דבריו של כבוד השופט ג'ובראן מבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**: **"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי משפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים ... שישקפו ערכים של גמול והרתעה"**.

ראו בנוסף רע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל (18.11.20)**: **"למרבה הצער תופעת האלימות במרחב**

הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה... אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

הנאשם פגע באופן משמעותי בערכים המוגנים.

10. הצדדים הפנו לפסיקה מגוונת.

11. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי אחד הולם וכולל למעשיו של הנאשם, הנע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ראו בין היתר: רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.20); עפ"ג (חיפה) 69615-07-17 נוסקוב נ' מדינת ישראל (19.10.17); עפ"ג (תל-אביב) 52604-06-14 מקונן נ' מדינת ישראל (7.1.15); ת"פ (תל-אביב) 9241-10-15 מדינת ישראל נ' התייר (27.2.18); ת"פ (נצרת) 11246-04-19 מדינת ישראל נ' שמלוב (23.6.20); ת"פ (אשקלון) 62999-07-19 מדינת ישראל נ' אביטבול (1.4.20); עפ"ג (תל-אביב) 1774-05-20 ספיבק נ' מדינת ישראל (18.6.20); ת"פ (תל-אביב) 1697-01-20 מדינת ישראל נ' צדוק (5.12.21); ת"פ (תל-אביב) 28495-11-13 מדינת ישראל נ' זוהר (30.5.16); ת"פ (תל-אביב) 3088-04-19 מדינת ישראל נ' קווייתי (13.12.21); ת"פ (נתניה) 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף (4.4.21).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

12. הנאשם בן 26, רווק, המתגורר כיום בירושלים. הודה במסגרת דיון מקדמי באולם המוקד במיוחס לו עלי כתב האישום המתוקן, נטל אחריות מלאה והביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי ניכר ובזמנה של התביעה הכללית וחסך בזמנם של עדי התביעה ובתוך כך חסך בהעדת המתלונן - נהג האוטובוס.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות מאוד ומצבו הרפואי אינו פשוט, כאמור נולד עם תסמונת גמילה שהשפיעה על התפתחותו, מוכר כבעל נכות בהיקף של 100% ע"י המוסד לביטוח לאומי.

לנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות ממהלך השנים 2015-2018 בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות וסמים. נדון בעברו למאסר בפועל בן 15 חודשים ולחובתו שני מאסרים מותנים בני הפעלה בתיקנו - חודשיים (2)

ושלושה (3) חודשים.

13. לתיק הוגשו שני תסקירים בעניינו של הנאשם, מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, הסוקרים את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות. הנאשם נולד למציאות משפחתית מורכבת שלא אפרט מפאת צנעת הפרט ואך אפנה לתסקירים. הנאשם לא גויס לצבא בשל מעורבותו בפלילים. הנאשם נדון למאסר בפועל למשך 15 חודשים בגין עבירות אלימות, רכוש וסמים ולאחר שחרורו נעדר מסגרות מגורים ועבודה יציבות ועבד בעבודות שונות ומזדמנות.

הנאשם הופנה לשירות המבחן לבדיקת התאמה לתכנית בית משפט קהילתי, אך לא נמצא מתאים משום ששלל נזקקות טיפולית במצבו והתרשמות שירות המבחן הייתה כי הוא נוטה למזער מחומרת האלימות בה נקט. עם זאת, הביע הנאשם מוטיבציה מילולית ראשונית להשתלב בטיפול ייעודי בתחום האלימות ולעריכת שינוי בחייו. הנאשם עבר לדירת מעבר במסגרת "החוט המשולש", בית לצעירים הנמצאים בסיכון בירושלים. עם זאת, לאחר כשלושה חודשים עזב את המסגרת הטיפולית בשל התנהגות בעייתית. שירות המבחן התרשם מחוסר יציבות משמעותית בהתנהגותו של הנאשם, מקושי בהיענות לסמכות ולהתמדה במסגרת הטיפול. לפיכך, התרשם כי יתקשה לעמוד בדרישות תוכנית בית המשפט הקהילתי.

הנאשם הכיר בפני שירות המבחן בבעייתיות בהתנהגותו האלימה וציין כי נמנע מקיום קשרים שוליים, מהתנהגות עוברת חוק וכי משקיע מאמצים לתפקוד תקין. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין בדפוסים עברייניים ואלימים המצריכים התערבות טיפולית ייעודית, שכן במידה ולא ישתלב בטיפול מצוי בסיכון להישנות עבירות נוספות. הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול, אך טרם השתלב בטיפול. לאור הדברים, המליץ שירות המבחן על דחייה לשם שילובו בטיפול.

במהלך תקופת הדחייה, על רקע משבר הקורונה נקלע הנאשם למצב כלכלי לא פשוט. הנאשם הכיר בדפוס התנהגותו וציין בפני שירות המבחן כי מעוניין בשינוי ורכישת כלים להתמודדות. שירות המבחן התרשם כי דפוסיו האלימים הם בין היתר תולדה של התמודדות עם תחושת מוגבלות והיעדר מסוגלות, שכאשר חש חלש ופגיע פועל באימפולסיביות ותוקפנות לשם הפגנת כוח ומסוגלות לצד נכותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודע למעשיו ומעוניין בעריכת שינוי באורחות חייו, בהתחלה של חיים נורמטיביים, בהקמת משפחה ובהתחלת הליך טיפולי שיקומי. לאור הדברים, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה והטלת צו של"צ בהיקף של 100 שעות לצד הארכת המאסר המותנה.

עם זאת, הנאשם הופנה לראיון לשם בניית תכנית השל"צ על ידי שירות המבחן, אך לא השלים את בניית התכנית כפי שהתבקש וניתק קשר עם שירות המבחן. מכאן, התלבט שירות המבחן האם הנאשם מתאים לביצוע צו של"צ הדורש מחויבות ועמידה בלוחות זמנים.

14. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט

בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15).

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין.

ענישה בדמות צו של"צ אינה הולמת את מעשיו של הנאשם ובתוך כך החומרה הנשקפת מנסיבות ביצוע העבירות.

יחד עם זאת, לאור כלל הטעמים שמניתי לעיל ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, **ובעיקר** לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי המורכב, **חלוק הזמן** ואי פתיחת תיקי מב"ד חדשים, הטיפול החלקי אותו עבר הנאשם ושאיפותיו הנורמטיביות ובתוך כך נטילת אחריות מלאה, הבעת חרטה וחסכון בזמן שיפוטי ניכר, מצאתי למקם את הנאשם חלף מרכזו של המתחם, בשים לב לעברו הפלילי, בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי בתיק.

15. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 7 חודשים, בניכוי ימי המעצר, לפי רישומי שב"ס.
2. אני מפעיל את המאסרים המותנים מת"פ 29549-08-13 מיום 30.3.15 בן חודשיים (2) ומת"פ 26028-06-13 מיום 11.12.13 בן שלושה (3) חודשים, במצטבר ובחופף למאסר אותו הטלתי בסעיף 1 לעיל, כך ששלושה חודשים ירצו במצטבר וחודשיים בחופף.

למען הסר ספק ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כולל הפעלת התנאי, בניכוי ימי המעצר.

3. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות או איומים.

4. פיצוי למתלונן, ע"ת 1, בסך של 1500 ₪, שיופקדו בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 3.4.22.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר בבימ"ר ניצן ביום 3.4.22 עד השעה 10:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

הערבויות הקיימות בתיק ימשיכו לעמוד על כן לצורך הבטחת ההתייצבות למאסר.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם, אשר יבוטל ע"י המזכירות עם קבלת אישור התייצבות הנאשם למאסרו, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ככל שיש לנאשם דרכון - יופקד במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות מהיום.

הנאשם רשאי לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס לצורך מיון מוקדם; המדובר בהליך וולונטרי ובאחריות הנאשם.

טלפונים: 074-7831077 ו-074-7831078; פקס: 08-9193314 דואר אלקטרוני: MaasarN@ips.gov.il

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לעדכוננו של שירות המבחן.

ניתן היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, במעמד הצדדים.